

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se invocă o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia nu a stabilit un temei probatoriu solid pentru concluziile sale sau nu a dovedit faptele pe care își întemeiază constatările la un standard juridic corespunzător. În această privință, reclamanta susține că:

— niciuna dintre erorile cuprinse în comunicarea privind obiecțiunile și supuse la momentul respectiv atenției Comisiei nu a fost corectată în decizie;

— Comisia a utilizat în mod abuziv conceptul de încălcare unică și continuă, insistând asupra faptului că un comportament total inocent poate constitui parte a unei întreprinderi nelegale și a utilizat calificarea „înțelegere la nivel mondial” ca o scuză pentru a prezenta probe pătinoare și irelevante.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se invocă faptul că s-a săvârșit de către Comisie o eroare de drept întrucât aceasta și-a arogat în mod greșit competența în ceea ce privește presupusa coordonare anticoncurențială în legătură cu zborurile dinspre aeroporturile țărilor terțe spre aeroporturile din cadrul SEE („zboruri de sosire”). În opinia reclamantei, asemenea activități nu intră în domeniul de aplicare teritorială al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.

5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, invocat în susținerea cererii de reexaminare a amenzii în temeiul competenței de fond a Tribunalului, se invocă o eroare vădită de apreciere și o încălcare a principiului proporționalității. În această privință, reclamanta susține că:

— Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor nu sunt compatibile cu cerința articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ de a stabili amenda pe baza gravității și a duratei încălcării;

— Comisia a exagerat vădit gravitatea totală a încălcării pretinse. Nici nivelul procentual (16 % din valoarea vânzărilor), nici cuantumul adițional nu sunt justificate în prezenta cauză;

— în ceea ce privește pe reclamantă, Comisia a estimat greșit durata încălcărilor, a respins în mod eronat circumstanțele atenuante și a omis să țină seama de toate împrejurările relevante, inclusiv corectitudinea generală a sancțiunilor și situația economică a reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Lan Airlines și Lan Cargo/Comisia

(Cauza T-40/11)

(2011/C 80/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Lan Airlines SA și Lan Cargo SA (Santiago, Chile) (reprezitanți: B. Hartnett, barrister, și O. Geiss, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamante;

— cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii lor, reclamantele solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 — Transport aerian), în măsura în care se referă la reclamante.

În susținerea cererii, reclamantele invocă șase motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia nu a stabilit conform cerințelor legale că reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă și, prin urmare, a săvârșit o eroare de drept și de fapt în aplicarea articolului 101 TFUE întrucât:

— Comisia nu a stabilit că Lan Cargo a cunoscut sau că ar fi trebuit să cunoască existența unui plan anticoncurențial comun;

— Comisia nu a stabilit că Lan Cargo a intenționat să contribuie prin propria conduită la planul anticoncurențial comun și

— Comisia nu a stabilit că Lan Cargo a cunoscut existența încălcării în legătură cu suprataxa pentru siguranță sau cu impunerea unui comision pe suprataxe.

2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare întrucât:
- Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare prin faptul că s-a întemeiat pe probe la care nu s-a făcut referire în comunicarea privind obiecțiunile;
 - Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare prin faptul că s-a întemeiat pe o interpretare a probelor care nu a fost expusă în mod clar în comunicarea privind obiecțiunile;
 - Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la apărare prin ridicarea unor obiecțiuni în decizia atacată pe care reclamantele nu le-au putut contesta.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat principiile egalității de tratament, răspunderii personale și proporționalității atunci când a stabilit cuantumul de bază al amenzii impuse reclamantelor întrucât:
- determinarea de către Comisie a duratei încălcării nu corespunde stabilirii atât a cunoașterii, cât și a intenției de a participa la pretinsul plan anticoncurențial comun;
 - Comisia a săvârșit o eroare la calcularea cuantumului de bază;
 - calculul Comisiei privind elementul de bază al amenzii nu a luat în considerare participarea redusă a reclamantelor la pretinsa încălcare și
 - calculul Comisiei privind elementul de bază al amenzii nu a luat în considerare faptul că pretinsa încălcare nu acoperă prețul total al serviciilor relevante.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat principiul egalității de tratament și nu a motivat reducerea cuantumului de bază al amenzii prin reținerea circumstanțelor atenuante, întrucât:
- Comisia nu a luat în considerare diferențele semnificative dintre gradul de participare al reclamantelor și participarea mult mai importantă a celorlalte companii aeriene și
 - Comisia nu a motivat în mod obiectiv tratamentul identic aplicat diferitelor companii aeriene, în pofida situațiilor care difereau în mod semnificativ.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia nu a motivat excluderea efectuată de aceasta în decizia atacată a 11 destinatari din comunicarea privind obiecțiunile, afirmația sa privind faptul că reclamantele au desfășurat o acțiune unică și continuă de încălcare și calcularea amenzii aplicate întrucât:
- Comisia nu a motivat omiterea din cadrul deciziei atacate a 11 transportatori la care s-a făcut referire în comunicarea privind obiecțiunile;
 - Comisia nu a motivat elementele constitutive pe care Tribunalul le impune pentru determinarea faptului că un reclamant a desfășurat o acțiune unică și continuă de încălcare și
 - Comisia nu a motivat calcularea amenzii aplicate reclamantelor potrivit articolului 5 din decizia atacată.
6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că, în speță, Comisia a încălcat dreptul reclamantelor la un proces echitabil și, în consecință, a încălcat articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului întrucât:
- reclamantelor li s-a refuzat posibilitatea de a audia sau de a interoga martorii;
 - reclamantelor li s-a refuzat posibilitatea de contesta calcularea amenzii aplicate acestora;
 - amenda a fost aplicată ca urmare a unei ședințe care nu a fost publică și la care nu a participat autorul deciziei și
 - decizia atacată a fost adoptată de o autoritate administrativă, fără ca o autoritate judecătorească să aibă deplina competență de o reexamina sub toate aspectele.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2011 — Universal/Comisia**(Cauza T-42/11)**

(2011/C 80/53)

*Limba de procedură: engleza***Părțile****Reclamantă:** Universal Corp. (Richmond, Statele Unite) (reprezentant: C. R. A. Swaak, avocat)**Pârâtă:** Comisia Europeană**Concluziile reclamantei**

- Anularea deciziei atacate prezentată în scrisorile din 12 și 30 noiembrie 2010 și/sau
- declararea faptului că reclamanta nu poate fi obligată să plătească în totalitate sau în parte amenda aplicată în prezenta cauză până la pronunțarea unei hotărâri definitive în cauza T-12/06, Deltafina/Comisia, sau în orice procedură ulterioară, și